

2006. szeptember 28., csütörtök

ELFOGADOTT SZÖVEGEK**P6_TA(2006)0382****Az uniós támogatások hatékonysága: 2006. évi csomag****Az Európai Parlament állásfoglalása a fokozottabb és jobb együttműködésről: „A 2006. évi uniós támogatások hatékonyságára vonatkozó csomagról” (2006/2208(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak „Az EU-támogatás: Többet, gyorsabban, eredményesebben” (COM(2006)0087) című közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az EU-támogatás hatásának növelése: Az országos stratégiai dokumentumok elkészítésének közös kerete és a közös több éves programozás” (COM(2006)0088) című közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett a „Fejlesztés-finanszírozás és támogatás-hatékonyság – Az EU-segélyek növelésének kihívásai a 2006–2010 években” című közleményére (COM(2006)0085),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében tett előrelépések felgyorsítása – A fejlesztés finanszírozása és a támogatás hatékonysága” című közleményére (COM(2005)0133),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett a „Politikák fejlesztési célú koherenciája – A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé” című közleményére (COM(2005)0134),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett „A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé – Az Európai Unió hozzájárulása” című közleményére (COM(2005)0132),
- tekintettel az általános ügyekkel és külkapcsolatokkal foglalkozó Tanácsnak a fejlesztési támogatás finanszírozásáról és az európai támogatás hatékonyságáról szóló, 2006. április 10-i és 11-i következtetéseire,
- tekintettel a harmonizációról szóló, a harmonizációval foglalkozó magas szintű fórumot követően 2003. február 25-én elfogadott római nyilatkozatra és a fejlesztési támogatás hatékonyságáról szóló, a támogatás hatékonyságával foglalkozó magas szintű fórumot követően 2005. március 2-án elfogadott párizsi nyilatkozatra (a továbbiakban: párizsi nyilatkozat),
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célok keretében a fejlesztés új finanszírozási módjairól szóló, 2006. február 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) Közgyűlésének a millenniumi nyilatkozatról szóló A/RES/55/2 állásfoglalására,
- tekintettel Jeffrey Sachsnek, az ENSZ főtitkára tanácsadójának a „Befektetés a fejlesztésbe: Gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célok elérésére” című jelentésére,
- tekintettel a fejlesztés finanszírozásáról szóló, 2002. március 22-i Monterrey-i konszenzusra,
- tekintettel a Tanácsnak és a tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselőinek, az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló „Európai konszenzus” című (a továbbiakban: európai fejlesztési konszenzus) együttes nyilatkozatára ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0063.⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., I. o.

2006. szeptember 28., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett „Az EU új Afrika-stratégiája” című közleményére (COM(2005)0489),
 - tekintettel az afrikai fejlesztési stratégiáról szóló, 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a fejlesztés finanszírozásának innovatív forrásairól szóló, 2005. szeptember 14-én, a 2005. szeptember 14–16 között a millenniumi fejlesztési célok (MFC) megvalósításáról rendezett csúcstalálkón elfogadott New York-i nyilatkozatra, amellyel 79 állam kinyilvánította támogatását a repülőjegyekre vonatkozó „szolidaritási hozzájárulás” formájában történő első kísérleti mechanizmushoz,
 - tekintettel a négy párti frakció által megrendelt és 2004-ben publikált, az új fejlesztési finanszírozási forrásokról szóló, „Új nemzetközi pénzügyi hozzájárulások” című Landau-jelentésre, valamint az ENSZ Egyetem/a Fejlesztési Gazdasági Kutatások Intézete által 2004-ben közzétett „A fejlesztési finanszírozás új forrásai: A millenniumi fejlesztési célok finanszírozása” című Atkinson-jelentésre,
 - tekintettel a fejlesztési és gazdasági együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2006. május 18-i állásponjtára ⁽²⁾,
 - tekintettel a támogatás hatékonyságáról és a fejlődő országokban meglévő korrupciónak szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Uniónak a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában játszott szerepéről szóló, 2005. április 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálatáról szóló, 2006. március 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) mezőgazdasági bizottságán belüli afrikai csoportnak a mezőgazdasági javakról folytatott tárgyalások feltételeiről szóló, 2006. június 7-i közleményére (06-0000) (TN/AG/GEN/18),
 - tekintettel „A Világbank kereskedelemre gyakorolt befolyásának értékelése 1987–2004” című, a Világbank független értékelő csoportja (IEG) által készített 2006. márciusi jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0270/2006),
- A. mivel az Európai Unió a világ közpénzből nyújtott támogatásainak több mint a felét biztosítja és a legnagyobb adományozó a világon, de ebben a vezető pozícióban sem képes elérni a változást nemzetközi szinten;
- B. mivel a fejlesztésre vonatkozó európai konszenzus megalapozza az Európai Unió fejlesztési politikájának közös elképzelését a tagállamokkal, a Tanáccsal, a Parlamenttel és a Bizottsággal közösen kialakított értékeken, elveken, célkitűzéseken és eszközökön keresztül;
- C. mivel e politika elsődleges célja a szegénység felszámolása a fenntartható fejlődéssel összefüggésben, beleértve a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását is;
- D. mivel a fejlesztésre vonatkozó európai konszenzus elfogadása óta először a Bizottság nemcsak az általa nyújtott és/vagy kezelt támogatás stratégiai tervezését irányozza elő, hanem a tagállamok által nyújtott kétoldalú támogatások stratégiai tervezését is, a párizsi nyilatkozatban vállalt kötelezettségek (birtokbavétel, kiigazítás, harmonizáció, az eredményekre és a kölcsönös felelősségre összpontosított kezelés) teljesítésével;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0445.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0217.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0141.

⁽⁴⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 311. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0076.

2006. szeptember 28., csütörtök

- E. mivel az Unió politikái közötti koherencia hiánya akadályozza a támogatás hatékonyságát, és ráadásul ellentétes az EK-Szerződés 178. cikkével;
- F. mivel számos vizsgálat kimutatta, hogy a támogatás felszabadítása (azaz, hogy ne határozzanak meg feltételeket az ilyen támogatások eredetét vagy szállítását illetően) továbbra is alapvető a hatékonyság javításához, különösen az élelmiszersegélyt illetően;
- G. mivel az európai fejlesztési konszenzusban és a párizsi nyilatkozatban meghatározott alapelvek egyike az, hogy a partnerországok magukénak tekintsek a fejlesztési stratégiákat és programokat;
- H. mivel a fent említett jelentés szerint, amelyet Jeffrey Sachs készített az ENSZ számára, évente legalább további 50 milliárd USD-ra lesz szükség ahhoz, hogy 2015-ben teljesítsék a millenniumi fejlesztési célokat;
- I. mivel az Európai Unió kötelezettséget vállalt arra, hogy évente 2 milliárd EUR-val – amelyből 1 milliárd a tagállamoktól, 1 milliárd a Bizottságtól származik – támogatja a fejlődő országok kereskedelmi kapacitásait;
- J. mivel az Európai Unió a fent említett tanácsi következtetéseiben megerősítette a támogatás volumenének növelésére 2005. május 24-én tett kötelezettségvállalásait, vagyis hogy a hivatalos fejlesztéstámogatási alapok legalább 50%-os növelését kollektíven Afrikának juttatja; mivel az EU marad a támogatók egyetlen olyan csoportja, amely érdemi, mérhető és tervezhető kötelezettségeket vállalt annak érdekében, hogy a támogatás növelésével 2015-re elérjék a több mint 84 milliárd EUR-s összeget;
- K. mivel az Európai Unió költségvetésére vonatkozóan a 2007–2013. évi pénzügyi tervben meghatározott megszorítások (a 2005. december 15-i és 16-i brüsszeli Európai Tanács elnökségének következtetése) figyelembe vételével a támogatásnövelési erőfeszítések zömét (80% és 90% között) a tagállamoknak kell vállalniuk;
- L. mivel még ha a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által 2005-re vonatkozóan közzétett adatok alapján úgy tűnik is, hogy az Európai Unió jó úton jár a 2006-ra meghatározott célkitűzések eléréséhez, van még négy tagállam, amelynek támogatási szintje a barcelonai kompromisszumban megerősített alsó határérték, vagyis a GDP 0,33% alatt található;
- M. mivel az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának (OECD/DAC) legutóbbi adatai szerint az Európai Unió a 2005. évi fejlesztési támogatás címén könyvelte el az adósságtérhek csökkentését (főleg Irakra és Nigériára vonatkozóan), ami 9 milliárd EUR-t jelent, miközben a Monterrey-i konszenzus kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az adósságtérhek csökkentéseként nyújtott finanszírozásokat nem lehet a fejlesztéstámogatási alapokból fedezni, amelyek rendszeren arra szolgálnak, hogy közvetlenül a fejlődő országokhoz kerüljenek;
- N. mivel a hivatalos fejlesztéstámogatás összege mesterséges felpumpálásának jelenségén kívül és amiatt, hogy a támogatások kezelése nem hatékony, az Európai Unió valamennyi tagállama által jóváhagyott támogatás egy jelentős része nem jut el közvetlenül a déli államok azon népességéhez, amelynek azt szánják,
- O. mivel a G-8 tagállamai által Gleneaglesben vállalt kötelezettségek megvalósítása (a fejlesztési támogatások évente 50 milliárd USD-ral való növelése mostantól 2010-ig) továbbra is leginkább ígéret marad, tekintve, hogy a tényleges támogatás (amely nem veszi tekintetbe a legszegényebb országok adósságának eltörlésével járó hatásokat) csak 5 milliárd USD-ral növekedett a 2005-ös év folyamán;
- P. mivel kötelezettségvállalásai elérése céljából a nemzetközi közösség 2005 szeptembere óta már két ülést rendezett, hogy párbeszédet folytasson a fejlesztés finanszírozásának új forrásairól;
- Q. mivel a finanszírozás új mechanizmusainak megvalósításával az új források felszabadításán kívül a fejlesztés finanszírozásának áramlása is javulna, különösen a források stabilitása és kiszámíthatósága terén, ami elengedhetetlen a hosszú távú nemzeti stratégiák támogatásához;

2006. szeptember 28., csütörtök

- R. mivel az európai fejlesztési együttműködési program hatékonyságának javítása az elérendő célok pontos meghatározását, valamint az elért eredmények mérésére alkalmas mutatók meghatározását feltételezi;
- S. mivel a párizsi nyilatkozatban a támogatások teljes jogú kezelői vállalták, hogy meghatározzák a 2010-re elérendő célkitűzéseket azon 12 mutatónak megfelelően, amelyeket a nyilatkozat meghatároz, valamint létrehoznak egy hatékony rendszert, amely e célkitűzéseknek az egyes felek általi tiszteletben tartását hivatott ellenőrizni;
- T. mivel sürgősen és tartósan szembe kell nézni az adósság problémájával, amely a millenniumi fejlesztési célok megvalósításának legfőbb akadálya;
- U. mivel nemzetközi konszenzus született arról, hogy a könnyítésről át lehet térni a szegény országok adósságának eltörlésére, ahogyan azt a millenniumi nyilatkozat és az adósságok eltörléséről a G8 tagállamai által 2005-ben hozott határozat is mutatja;
1. kiemeli a hatékonyság terén elért valós fejlődést, amelyet a Bizottságnak az utolsó három közleményében foglalt legutóbbi javaslatai jeleznek, és tudomásul veszi a Tanács következtetéseit, amelyek részben megismétlik az említett három közleményben szereplő javaslatot;
 2. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek lépéseket a támogatás hatékonysága irányába azon értékek szélesebb keretén belül, amelyeket az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és az ENSZ-egyezmények, úgymint a gazdasági, kulturális és szociális jogokról szóló nemzetközi egyezmény tartalmaznak;
 3. megítélése szerint a speciális ágazati területeken országos szinten a „vezető adományozók” kiválasztása érdekes, előremutató lépést jelent;
 4. kéri az érintett tagállamokat és a Bizottságot, hogy együtt tegyenek meg minden erőfeszítést azért, hogy az Európai Unió egységes álláspontot képviseljen annak érdekében, hogy megalapozza és fenntartsa vezető pozícióját, amely nemcsak a fejlesztési együttműködésre fordított összegek nagyságára épül, hanem egy megerősített hatékonyságra is;
 5. úgy ítéli meg, hogy a szegénység elleni hatékony küzdelemhez a nemzetközi hitelezők által nyújtott hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) egy sokkal jelentősebb részét elsősorban a legszegényebb országokba és népegekhez kell irányítani, és sajnálja, hogy az Unió nem rendelkezik ilyen értelmű pontos célkitűzéssel;
 6. úgy ítéli meg, hogy a fejlődő országokkal megkötött halászati megállapodások célja ezen országok azon képességének javítása kell, hogy legyen, amellyel megfelelően irányítani tudják a halászatot saját vizeiken, beleértve a halászati tevékenységek ellenőrzését és felügyeletét, valamint a tudományos kutatások folytatását, és nem az, hogy egyszerűen a halászati jogért való fizetésről rendelkeznek;
 7. meggyőződése, hogy az Európai Unió által nyújtott segély hatékonyságához elégséges politikai teret kell biztosítani a fejlődő országok számára, és a támogatás hatékonyságát a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása irányába tett konkrét előrelépés szerint kell megállapítani;
 8. kéri a Bizottságot, valamint az Európai Unió valamennyi tagállamát, hogy szigorúan tartsák tiszteletben az európai fejlesztési konszenzusban meghatározott célkitűzéseket és elveket, és különösen a szegénység elleni küzdelem alapvető célkitűzését;
 9. kéri az Európai Uniót, hogy mindazon többoldalú fórum keretében, amelyen jelen van, valamint a kétoldalú kapcsolatai keretében is védje és segítse ezt a politikát, amely tiszteletben tartja az emberi jogokat és a kedvezményezett államok jogait arra, hogy saját politikáikat meghatározzák;
 10. kéri az Európai Uniót, hogy fejlesztési politikájába foglalja bele az ENSZ ökoszisztémáról szóló millenniumi felmérése alapján készült jelentésének ajánlásait, amely megállapítja, hogy a világ ökoszisztémájának lerombolása akadályként jelentkezik majd a millenniumi fejlesztési célok megvalósításánál, kéri továbbá, hogy az Unió tegyen lépéseket az ökoszisztéma kiterjedt károsodásának orvoslására;
 11. kéri a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy a DAC többi nemzetközi hitelezőjével együtt minden erőfeszítést tegyenek meg a támogatás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozat végrehajtása céljából;

2006. szeptember 28., csütörtök

12. támogatja a tagállamokat és a Bizottságot a Bizottság által javasolt és a Tanács által átvett ajánlások haladéktalan megvalósításában, ami azzal jár, hogy jelentős erőfeszítést kell tenniük támogatási rendszerüknek és/vagy a támogatás megvalósítási eljárásainak a – szükség esetén – gyökeres átalakításához annak érdekében, hogy jelentősen növeljék a hatékonyságot a programok jobb összehangolása, az intézkedések komplementaritása és a politikák koherenciája révén;
13. hangsúlyozza, hogy a támogatás hatékonyságánál kétágú megközelítést kell alkalmazni, ami a folyamatok eredményeire, vagyis a koordinálásra, a kiegészítő jellegre, a harmonizációra és az összehangolásra való összpontosítást, ugyanakkor a tartalomra és a lényegre való összpontosítást is jelenti; hangsúlyozza, hogy az olyan kérdések, mint a korrupció elleni küzdelem, illetve a kapacitás építése, amely kapcsolódik az agyelszívás megelőzésére és a katasztrófakockázatok csökkentésére tett komoly erőfeszítésekhez, ebben az összefüggésben kulcsfontosságú területek;
14. kiemeli, hogy a hatékonyabb koordináció mellett szükség van az intézkedések komplementaritására is a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti jobb munkamegosztás céljából, a nemzeti szint fókuszba helyezésével és a partnerországok vezető szerepével annak érdekében, hogy kezelni lehessen az „árva” országok és ágazatok problémáit, és kiemeli e tekintetben az adományozók atlaszában helytállóságát;
15. kiemeli, hogy a támogatások teljes jogú kezelőinek koordinálása és a munkamegosztás a partnerország irányítása szerint kell, hogy történjen, mivel a cél az, hogy összhang legyen a partnerország prioritásaival és eljárásaival;
16. elismeri, hogy a koordinálás és a munkamegosztás nem irányítható elszigetelten; ezért az Európai Uniónak nem kizárólag a belső munkamegosztásra kell összpontosítania, hanem mindig az összes adományozó perspektívája alapján kell cselekednie;
17. kéri az érintett tagállamokat, hogy ne késlekedjenek a költségvetések megkívánt emelésével, miközben betartják azokat a megismételt kötelezettségvállalásokat, amelyek értelmében költségvetési „trükk” nélkül érnek el 2010-re egy, a GDP 0,56%-ával és 2015-re egy, a GDP 0,7%-ával megegyező minimális ODA-összeget azzal a nagyon konkrét céllal, hogy további pénzeszközöket szabadítsanak fel egy hatékony és megerősített fejlesztési támogatáshoz, és felhívja a figyelmüket arra a lényeges szerepre, amelyet e területen játszanak;
18. kéri az Európai Uniót, vegye figyelembe, hogy az ODA összegei emelésének csak akkor van értelme, ha az a hatékonysága és minősége jelentős javításával jár együtt, és hogy úgy járuljon ehhez hozzá, hogy a javítás valamennyi tagállam és az érintett európai intézmények fejlesztési együttműködési politikájának abszolút prioritása legyen;
19. minden egyes tagállamot felszólít, hogy a Bizottság által készített közös referenciadokumentum alapján évente teljesen átlátható módon készítsen egy pontos jegyzéket, amely világosan megkülönbözteti a közvetlenül a fejlesztési támogatásra szánt összegeket azoktól, amelyeket olyan más kezdeményezésekre terheltek, amelyek nem tartoznak közvetlenül a fejlesztési támogatáshoz, mint például az adósságcsökkentés; hangsúlyozza, hogy az ilyen összeget egyértelműen ki kell zárni a fejlesztési támogatás összes ráfordításainak kiszámításából;
20. tudomásul veszi, hogy a fejlesztési támogatás körébe tartozónak tekinthető kezdeményezésekre vonatkozó vitákat 2007-ben az OECD/DAC keretében folytatják, hogy azokat a 2008-ban, Ghánában tartandó magas szintű csúcstalálkozón befejezzék, és kiemeli arra vonatkozó teljes elkötelezettségét, hogy aktívan vesz részt ezekben a vitákban;
21. kéri a Bizottságot, hogy részletesen tájékoztassa arról, milyen módon kapta meg a mandátumot, amellyel az OECD/DAC keretében rendelkezik, továbbá az ott képviselt álláspontja kialakításának meghatározásáról, valamint ezen bizottság szervezési és működési szabályairól;
22. az OECD/DAC tagjait hangsúlyozottan kéri, hogy határozzanak meg célkitűzéseket 2010-re a Párizsban meghatározott 12 mutatóval összefüggésben, különös tekintettel a feltételrendszerre, a kölcsönös felelősségre és a megelőzhetőségre valamint, hogy hozzanak létre egy hatékony nyomon követési mechanizmust;
23. támogatja a Bizottság által javasolt és a Tanács által átvett közös ütemezési kezdeményezést, amelyet első körben egy 11 AKCS-országból, valamint Vietnámból és Nicaraguából álló csoport számára indítottak el, és megállapítja, hogy az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának országai (AKCS) számára most készülő ütemezés jó kiindulási pont lehet; mindemellett hangsúlyozza, hogy meg kell győződni arról, hogy a vezető kezdeményezések nem ütköznek-e a már folyamatban lévő kapcsolódó intézkedésekkel (úgy mint a közös támogatási stratégiákkal) a partnerországokban, hanem inkább erősítik a már létrejött folyamatokat;

2006. szeptember 28., csütörtök

24. tudomásul veszi és nagyra értékeli azt a munkát, amelyet a Bizottság végzett tevékenységei teljesítménymutatóinak fejlesztése terén, azonban megállapítja azt is, hogy a mutatók nagyrészt belső értékelésekből származnak, hogy a költségvetési támogatás és az ágazati programok értékelése nem e mutatókkal történt, valamint, hogy még nincs olyan hatásmutató és fenntarthatósági mutató, amellyel a már megvalósult projekteket lehet értékelni;
25. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy együtt határozzák meg az eredménymutatókat a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó mutatóknak megfelelően, különös tekintettel a költségvetési támogatásra, hogy a nemzeti parlamentek és a helyi civil társadalom, valamint az Európai Parlament is vissza tudja keresni az Európai Unió hozzájárulásainak eredményeit;
26. kiemeli, hogy a közös ütemezésnek egy olyan partnerséget kell elősegítenie, amely a nemzeti birtokbavételre és a kölcsönös felelősségen alapul;
27. hangsúlyozza, hogy mind a támogatási, mind a kereskedelmi intézkedések fontos szerepet játszhatnak és kell is játszaniuk a millenniumi fejlesztési célok elérésében;
28. kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt annak vizsgálatáról, hogy a méltányos kereskedelem hogyan tudna a fenntartható kereskedelem politikájának modelljévé válni, amely ösztönözné az észak és dél közötti kiegyensúlyozott kereskedelmet, továbbá hogy állapítsa meg, amelyek azok a kereskedelmet akadályozó tényezők, amelyek a legsúlyosabban érintik a világ legszegényebb rétegeit;
29. elismeri, hogy a fejlődő országok érdekében fontos a nyersanyagárak stabilizálása, és felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot ilyen jellegű intézkedésekre;
30. kéri a Bizottságot, hogy a kedvezményezett országok válaszában ösztönzése céljából határozza meg, hogy a kedvezményezett országok milyen mértékben irányíthatják saját fejlesztési politikájukat és mekkora politikai mozgástérrel rendelkeznek az elemzés, a diagnózis és a közös stratégia politikájának kidolgozásához;
31. meg van győződve arról, hogy a nemzeti és regionális fejlesztési politikákat demokratikus módon maguknak a kedvezményezett országoknak kell létrehozniuk, valamint hogy a demokratikus úton megválasztott parlamenteknek kell elvégezniük a programok végrehajtásának alapos vizsgálatát;
32. kiemeli az átláthatóság és a korrupció elleni küzdelem jelentőségét a támogatás hatékonysága szempontjából; ezzel összefüggésben emlékeztet állásfoglalásában felsorolt, a fejlődő országokban a támogatás hatékonyságáról és a korrupcióról szóló ajánlásokra, és ismét kifejezi támogatását a „Tegey közzé, hogy mit fizet!” kampány iránt, amely a multinacionális vállalatoktól azt kéri, hogy tegyék közzé a kormányoknak teljesített kifizetésekre vonatkozó információkat;
33. megismétli a támogatás hatékonyságára és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióra vonatkozó ajánlásait, valamint kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a költségvetési támogatásból megfelelő részt tartsanak fenn a civil társadalom őrei számára, hogy hozzanak létre egy nemzetközi feketelista rendszert, amellyel megakadályozható, hogy a bankok korrupciós rendszereknek adjanak kölcsönt, hogy tiltsák meg közbeszerzési szerződések megkötését a fejlődő országokban korrupciós tevékenységekbe keveredett társaságokkal, valamint, hogy buzdítsák a tagállamokat az Egyesült Nemzetek 2003-as korrupcióellenes egyezményének ratifikálására;
34. hasonlóképpen emlékeztet a felelősségteljes kormányzás, a stabil és szilárd jogállam, továbbá az átlátható és kiszámítható szabályozó, igazságszolgáltatási és intézményi struktúrák fontosságára, mivel ezek a gazdasági fejlődés kedvező feltételeinek megteremtéséhez nélkülözhetetlenek;
35. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mélyítsék el a közvetlenül a fejlődő országok helyi szintű egységeivel folytatott decentralizált együttműködésüket;
36. úgy véli, hogy a közös finanszírozás az európai alapok katalizátorának szerepét játszhatná, és ily módon hozzájárulhatna egy valóban európai fejlesztési együttműködési politika létrejöttének elősegítéséhez;
37. tudomásul veszi a Bizottság javaslatát a millenniumi fejlesztési célok végrehajtását célzó rugalmas és fenntartható eszköz létrehozására, és részletesebb tájékoztatást kér egy ilyen eszköz működéséről és irányítási módjairól;

2006. szeptember 28., csütörtök

38. sajnálja, a Bizottsággal ellentétben, hogy az egyes tagállamok által a fejlesztési támogatás fokozatos felszabadítását⁽¹⁾ célzó kötelezettségek végrehajtásában megtett haladás nem kielégítő, miközben ezt az intézkedést nagyon várják a helyi termelők és a déli népesség, akik számára ez rendkívül előnyös lenne, és arra kéri a tagállamokat, hogy mostantól alkalmazzák az élelmiszersegély felszabadítását és a legkevésbé fejlett országok részére történő küldését, amint azt az OECD javasolja;

39. kifejezi azon aggodalmát, amely szerint az Európai Unió fejlődő országokkal kapcsolatos költségvetési támogatási politikája egyre nagyobb mértékben függ a nemzetközi pénzügyi intézmények feltételrendszerétől, amely arra kényszeríti ezen országokat, hogy teljesítsék a Nemzetközi Valutaalap (IMF) feltételeit ahhoz, hogy elnyerjék az Unió fejlesztési támogatását; megítélése szerint ez a központosított feltételrendszer ellentmond a kedvezményezett országok azon politikájának, amelynek célja, hogy magukénak érezzék az ügyet;

40. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kellően tájékoztassák a kedvezményezett országok érdekelteit, ideértve a civil társadalmi szervezeteket is annak érdekében, hogy megkönnyítsék a rendelkezésre álló programokhoz való hozzáférést;

41. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a közös fejlesztési kezdeményezéseket, amely fogalom annyit jelent, hogy támogatni kell a fejlett országokban letelepedett migráns közösségekben meglévő potenciál érvényre jutását származási országuk fejlődése szolgálatában;

42. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vonják be a fejlesztési programokba a diaszpórákból származó kompetens személyeket, akik konkrét segítséget akarnak adni, dolgozni kívánnak származási országukban, hogy a fejlődés szolgálatába állítsák képességeiket;

43. hangsúlyozza, hogy a hatékony segítség javítása érdekében, amely az adott helyszínen tett konkrét előrelépésekben nyilvánul meg, az innovatív pénzügyi eszközök és kiegészítő források nélkülözhetetlenek és nem helyettesíthetik az EFA keretében vállalt kötelezettségeket;

44. kedvezően értékeli az Európai Unió arra irányuló határozott szándékát, hogy innovatív fejlesztésfinanszírozási mechanizmusokat léptessen életbe a stabil, hatékony és kiszámítható segélyek biztosítása érdekében;

45. kiemeli, hogy a Bizottság nem tekintendő az Európai Unió huszonhatodik adományozójának; ehelyett inkább a Közösség által nyújtott támogatás komparatív előnye határozandó meg; emlékeztet az európai fejlesztési konszenzusban a fejlesztés szempontjából meghatározott területek jelentőségére, amelyek a következők: az Unió átfogó jelenléte, a fejlesztési együttműködési költségvetésének mérete, a politikai kohézió megerősítése, a fejlesztés terén a legjobb gyakorlatok kialakításának elősegítése, a koordinálás eljárásainak egyszerűsítése, valamint a demokrácia és az emberi jogok harmonizációja és előmozdítása stb.; kéri, hogy az Európai Unió világosan foglaljon állást ebben a kérdésben;

46. kéri a tagállamok nemzeti parlamenti képviselőit, hogy gyakoroljanak alapos ellenőrzést az odaítélt pénzeszközök és a kétoldalú együttműködési programok végrehajtása felett;

47. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a HIPC (súlyosan eladósodott szegény országok) kezdeményezés nem nyújtott hosszú távú megoldást az adósság problémájára, valamint, hogy a legtöbb érintett ország eladósodottságának mértéke nem csökkent, ahogyan az a Világbank független értékelő csoportjának 2006. márciusi jelentéséből kiderült;

48. üdvözli Norvégia azon kezdeményezését, amely a Világbank és az ENSZ szintjén folytatandó vizsgálatra irányul, és amelynek az adósságok törvénytelenége a fő kérdése, valamint ösztönzi az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy nemzetközi fórumokon támogassák e kezdeményezést annak érdekében, hogy e kérdés nemzetközi szinten is elismertté váljon, és hogy a tagállamok egyes kétoldalú adósságainak „felhárító adósság” jellegéről az adósságok eltörlése céljából könnyvizsgálatok történjenek;

49. sajnálja, hogy a Tanács a 2007–2013 közötti időszakra szóló pénzügyi tervben nem szán új forrásokat a támogatási és kereskedelmi intézkedésekre; úgy véli, hogy ezen intézkedések nem finanszírozhatók a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását célzó más tevékenységek rovására; úgy véli, hogy ez következetlen és elfogadhatatlan lenne, miközben az új pénzügyi eszközök és az új források nélkülözhetetlenek;

⁽¹⁾ Lásd az F. preambulumbekendést.

2006. szeptember 28., csütörtök

50. hangsúlyozza a „támogatás a kereskedelemnek (Aid for Trade)” kezdeményezés fontosságát, mivel ennek köszönhetően a fejlődő országok fokozhatják kereskedelmi kapacitásukat, és végrehajthatják a WTO-megállapodásokat, hogy ez utóbbiakat saját hasznukra fordíthassák és kereskedelmüket növelhessék, miközben a nemzetközi csereügyletekbe való bevonásuk könnyebbé válik; ennek érdekében megismétli, hogy támogatja az új „támogatás a kereskedelemnek” költségvetési sort, amely növeli mind az átláthatóságot, mind pedig a demokratikus ellenőrzést;
51. üdvözli a kereskedelemmel összefüggő fejlesztési együttműködés koordinálásának erősítésére vonatkozó bizottsági javaslatot; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az adományozók részéről és különösen helyben jobb koordinációs intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió összehangolja a fejlesztési segélyekkel kapcsolatos erőfeszítéseit a többi nemzetközi támogatási alap erőfeszítéseivel;
52. úgy véli, hogy az AKCS-országoknak nyújtott cukortámogatás keretében szükség van az Európai Unió támogatására annak érdekében, hogy ezek az országok képesek legyenek alkalmazkodni az európai cukorrendtartás reformja által támasztott új követelményekhez; ugyanakkor úgy véli, hogy az átszervezéshez nyújtott segély keretében elkülönített költségvetés nem mehet az Unió fejlesztési politikája keretében folytatott többi tevékenység, és különösen a millenniumi fejlesztési célokra fordított kiadások rovására;
53. emlékezteti a Bizottságot a fejlődő országoknak a WTO keretében tett „Round for Free” ígéretre; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyen maximális erőfeszítéseket annak megakadályozására, hogy a legkevésbé fejlett országok az erősebb kereskedelmi érdekszövetségek áldozatául essenek;
54. elismeri, hogy a Bizottság és az AKCS-országok a gazdasági partnerségi megállapodások által biztosított fokozott regionális együttműködés keretében szeretnének nagyobb eredményességet elérni; e tekintetben kéri a szükséges biztosítékokat és a fokozatos és aszimmetrikus kereskedelemnyitás reális menetrendjét, annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások hatékonyan ösztönözzék az AKCS-országok gazdasági növekedését;
55. felszólítja valamennyi fejlett országot, illetve a fejlődő országok közül a fejlettebbeket, hogy kövessék a „fegyvereken kívül mindent” elnevezésű uniós kezdeményezés modelljét, amely a legkevésbé fejlett országok számára teljes mértékben adó- és kvótamentes piacrajutást biztosít;
56. utal a Bizottság jelentésére, amely igazolja, hogy a legkevésbé fejlett országok élvezik legkevésbé az Európai Unió preferenciális rendszerének előnyeit; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon új intézkedéseket annak érdekében, hogy a legszegényebb országok maximálisan kihasználhassák az Unió kereskedelmi kedvezményeit;
57. meggyőződése, hogy noha jelentős az Európai Unió által előirányzott pénzügyi támogatás összege, a világszerte működő pénzügyi és kereskedelmi intézmények alapvető reformjai is fontosak a sokdimenziójú, jogokon alapuló megközelítés szempontjából;
58. emlékeztet a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálatáról szóló, korábban idézett állásfoglalására, amelyben kérte a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy külön országcsoportot („constituency”) – kezdve az euróövezet országaiból álló csoporttal – azzal a céllal, hogy hosszabb távon biztosított legyen egy koherens európai képviselő, amelynek tagja az Ecofin Tanács elnöksége és a Bizottság, és amely felett az Európai Parlament gyakorol ellenőrzést;
59. kéri a Nemzetközi Pénzügyi Intézetek (IFI) működésének felülvizsgálatát, kezdve a szavazási rendszer jelenlegi helyzetéhez való igazításával, nagyobb súlyt biztosítva a fejlődő országoknak, és felülvizsgálva az országcsoportok jelenleg kiegyensúlyozatlan összetételét;
60. tekintettel számos jelentésre, köztük az ENSZ már említett Sachs-jelentésére, kéri az IFI-t, hogy a fejlődő országok adósságának fenntartható jellegét tekintsék olyan adósságszintként, amely lehetővé teszi egy ország számára a millenniumi fejlesztési célok elérését eladósodásának fokozása nélkül, valamint kéri az IFI tagállamainak képviselőit, hogy álljanak ki ezen új meghatározás mellett;
61. emlékeztet azon javaslatára, amelyet a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálatáról szóló, már említett állásfoglalása tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támogatással és az IFI kölcsöneivel kapcsolatos feltételrendszer meghatározása az Egyesült Nemzetek intézményeivel folytatott széles körű együttműködés keretében történjen, és elismeri, hogy e feltételrendszernek számos esetben negatív hatása volt a fejlődő országok társadalmi-gazdasági mutatóira;

2006. szeptember 28., csütörtök

62. javasolja egy, az európai támogatás hatékonyságával és az európai fejlesztési konszenzus nyomán követésével foglalkozó munkacsoport létrehozását, amely a Fejlesztési Bizottság tagjaiból állna, és kéri az Európai Bizottságot, a tagállamokat, a fejlesztéssel foglalkozó nem kormányzati szervezeteket, a civil társadalom képviselőit és a szakszervezeteket a részvételre, továbbá javasolja bizonyos számú ország „esettanulmányként” való kiválasztását, hogy az Európai Parlament és annak Fejlesztési Bizottsága sokkal jobb képet kapjon a nemzeti szinten megtett erőfeszítésekről és elért eredményekről;

63. hangsúlyozza, rendkívül fontos, hogy az Unió módszeresen törekedjen arra, hogy politikái átfogó koherenciát tükrözzenek, és örömmel fogadja, hogy ez, az Európai Unió különböző politikái közötti koherenciával kapcsolatos kérdés szerepel a soros finn elnökség programjában, amelytől igen sokat vár;

64. a támogatások hatékonysága érdekében hangsúlyozza a különböző uniós tevékenységi területek közötti következetesség, valamint az Európai Unió és tagállamainak tevékenységei közötti szükséges szintű koordináció és komplementaritás fontosságát, különösen helyi szinten; úgy véli, hogy a koherencia hiánya az EK-Szerződés 178. cikkébe ütközik;

65. úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió által nyújtott támogatások hatékonyságára vonatkozó politikának koherensnek kell lennie a kereskedelmi, a fejlesztési együttműködési és a közös agrárpolitikával és a halászati politikával a fejlődő országok gazdaságaira gyakorolt közvetlen vagy közvetett káros hatások elkerülésére;

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0383

Az Északi-tengerben lévő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászata *

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása az Északi-tengerben lévő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatára vonatkozó gazdálkodási terv megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2005)0714 – C6-0034/2006 – 2006/0002(CNS))

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2005)0714) ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 37. cikkére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0034/2006),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0265/2006),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése alapján;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. kéri az 1975. március 4-i közös nyilatkozat alapján az egyeztetési eljárás megkezdését, abban az esetben, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől a Tanács el kíván térni;
 5. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való konzultációra, abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.